

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2024 r.,
w sprawie P. Ś. i H. G. skazanych za czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
wniosków obrońcy skazanego P. Ś. oraz H. G. o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy II KK 507/23

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. wyłączyć SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy II KK 507/23.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Izby Karnej z dnia 4 grudnia 2024 r. SSN Antoni Bojańczyk został wyznaczony do rozpoznania sprawy II KK 507/23. W dniu 9 grudnia 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego P. Ś. , zaś w dniu 16 grudnia 2024 r. skazanego H. G. - o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy z uwagi na podniesione w obu kasacjach wywiedzionych na rzecz skazanych, zarzutu zaistnienia bezwzględnej podstawy odwoławczej wskazanej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. związanej z niewłaściwą obsadą sądu na etapie postępowania apelacyjnego, co przekonuje, że w sprawie zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy wskazany sędzia zachowa bezstronność.

Uzasadniając swoje wnioski obrońca i skazany podlił, że zarzut niewłaściwej obsady sądu II instancji związany jest z powołaniem sędziów zasiadających w

składzie tego sądu w wadliwej procedurze nominacyjnej, w której został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego również SSN Antoni Bojańczyk.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Podstawą wyłączenia sędziego jako *iudex suspectus* może być każda okoliczność, jeśli tylko uzasadnia wątpliwość co do bezstronności sędziego, którą należy rozumieć zarówno jako subiektywne odczucie sędziego, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (por. np. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 27 stycznia 1999 r., K 1/98, OTK-A 1999, z. 1, poz. 3, oraz z dnia 20 lipca 2004 r., SK 19/02, OTK-A 2004, z. 7, poz. 67, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007, z. 5, poz. 39, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 stycznia 2009 r., III KK 257/08, LEX nr 532400, oraz z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). Również Europejski Trybunał Praw Człowieka zwraca uwagę na bezstronność sędziego w aspekcie subiektywnym. Kryterium subiektywne opiera się na ocenie osobistego przekonania sędziego orzekającego w danej sprawie, przy czym osobista bezstronność członka składu sędziowskiego jest dorozumiana, chyba że pojawią się dowody przeciwnie (por. wyroki ETPCz: z dnia 10 października 2000 r., nr 42095/98, *Daktaras v. Litwa*, LEX nr 76722, oraz z 10 kwietnia 2003 r., nr 39731/98, *Sigurdsson v. Islandia*, LEX nr 78238).

Podkreślić należy, że instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności. Zatem o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu leżącego u podstaw wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości

co do bezstronności sędziego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2022 r., IV KO 20/22).

Faktem jest, że w niniejszej sprawie, w kasacjach, które zostały wniesione od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 165/20, podniesiono m.in. zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd odwoławczy, w którego składzie orzekającym zasiadały osoby powołane na stanowisko sędziów Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W tej sytuacji, skoro SSN Antoni Bojańczyk został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że jego udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy mógłby w odbiorze zewnętrznym zostać odebrany jako niezapewniający bezstronnego rozpoznania tej sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]